

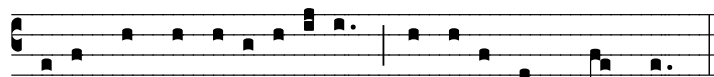
ADWENT

WIGILIE - MONASTYCZNA LITURGIA GODZIN

PRZED 17 GRUDNIA

VIII

U

- Wielbiamy Pana i Króla, który do nas przyjdzie.

HYMN

IV

S

Łowo zrodzone przed światłem I blasku Ojca jasności,

Panie i Stwórco wszystkiego, Czekamy z wiarą na Ciebie. Amen

Ty, który w łonie Dziewicy
Poczęty z Ducha zostałeś,
Przyjdź po raz drugi na ziemię
I okaż swoją potęgę.

Bądź dla nas Nowym
Przymierzem,
Pojednaj z Ojcem grzeszników,
Twoim pokojem nas obdarz
I rozpal serca miłością.

Kiedy zabyłśnie na niebie
Twojego sądu zapowiedź,
Wspomnij na gwiazdę
promienną,
Co ludziom łaskę wieściła.

Tobie, którego pragniemy
I przyzywamy z ufnością,
Z Ojcem i Duchem
Najświętszym
Niech będzie chwała na wieki.
Amen.

PO 16 GRUDNIA

VIII

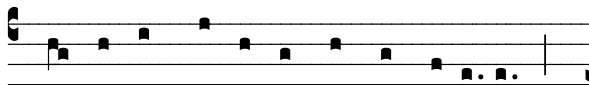
U

Wielbiamy Pana, który jest już blisko.

HYMN
IV

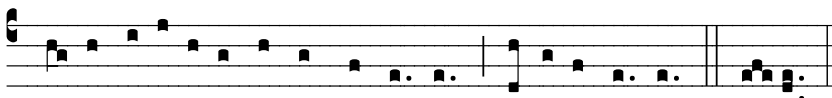
P

Ragniemy Ciebie, jak ziemia spalona

Przez żar słoneczny spragniona jest deszczu,

Byś ją nasycił i plonem obdarzył Nowego życia. Amen

Szukamy Ciebie, jak łania dążąca
Do chłodnej wody przejrzystych strumieni,
By się napić i siły odzyskać
Na dalszą drogę.

Czekamy, Panie, na Twe narodzenie,
Jak nocne straże na świt oczekują;
Łakniemy Ciebie jak człowiek zgłodniały
Pożąda chleba.

Baranku Boży, posłany przez Ojca,
Byś swoją śmiercią odkupił grzeszników,
Nie zwlekaj dłużej, lecz przyjdź i zamieszkać
W ludzkich sercach.

Nadziejo świata i Nowe Przymierze,
Emmanuelu odwiecznej miłości,
Niech Tobie z Ojcem i Duchem płomiennym
Rozbrzmiewa chwała. Amen.

I TYDZIEŃ PSAŁTERZA

I NOKTURN

1 ant. Przyjdzie Pan z wielką mocą, * aby zbawić ludzi, / alleluja.

Psalm 18 A

Miluję Cię, Panie, mocy moja, * Panie, opoko moja i twierdzo, mój wybawicielu,

Boże, skało moja, na którą się chronię, * tarczo moja, mocy zbawienia mego i moja obrono.

Wzywam Pana, godnego chwały, * i wyzwolony będę od moich nieprzyjaciół.

Ogarnęły mnie fale śmierci * i zatrwożyły odměty niosące zagładę.

Oplątały mnie pęta Otchłani, * schwyliły mnie sidła śmierci.

Wzywałem Pana w moim utrapieniu, * wołałem do mojego Boga;

I głos mój usłyszał ze swojej świątyni, * dotarł mój krzyk do uszu Jego.

Zatrzęsła się i zadrżała ziemia, † poruszyły się góry w posiadach, * zatrzęsły się, bo On zapłonął gniewem.

Z Jego nozdrzy dym się unióśł, † a z ust Jego ogień trawiący, * węgle zapłonęły od niego.

Nagiął niebiosa i zstąpił, * czarna chmura pod Jego stopami.

Dosiadł cheruba i leciał, * a skrzydła wiatru Go niosły.

Z mroku uczynił sobie zasłone, * okrył się ciemną wodą i gęstą chmurą.

Od blasku Jego obecności * rozpały się węgle ogniste.

Pan z nieba odezwał się grzmotem, * zabrzmiał głos Najwyższego.

Wypuścił swoje strzały i rozproszył wrogów, * cisnął błyskawice i wprawił ich w zamęt.

Aż ukazało się dno morza * i odsłoniły się fundamenty ziemi,

Od groźby Twojej, Panie, * od uderzenia wichru Twego gniewu.

Ant. Przyjdzie Pan z wielką mocą, / aby zbawić ludzi, / alleluja.

2 ant. Ciesz się i wesel, córko Jeruzalem, * bo twój Król przychodzi do ciebie. / Nie lękaj się, Syjonie, / gdyż niebawem nadejdzie twoje zbawienie.

Psalm 18 B

Wyciągnął rękę z wysoka i mnie pochwycił, * wy dobył mnie z toni ogromnej.

Od przemożnego nieprzyjaciela mnie wybawił, * od mocniej-

szych ode mnie, którzy mnie nienawidzą.

Napadli na mnie w dzień złowrogi, * lecz Pan był moim obrońcą.

Wyprowadził mnie na miejsce przestronne, * ocalił, gdyż mnie miłuje.

Za sprawiedliwość moją Pan mnie wynagrodził, * odplacił mi według czystości rąk moich.

Strzegłem bowiem dróg Pana * i przez grzech nie odszedłem od mojego Boga,

Bo miałem przed oczyma wszystkie Jego przykazania * i Jego poleceń nie odrzuciłem od siebie.

Byłem wobec Niego bez skazy * i winy się ustrzegłem.

Odplacił mi Pan według mej sprawiedliwości, * według czystości rąk moich przed Jego oczyma.

Miłość masz dla miłującego, * ze sprawiedliwym postępujesz sprawiedliwie,

Czystemu swą czystość ukazujesz, * wobec przebiegłego jesteś przebiegły.

Albowiem Ty wybawiasz naród pokorny, * a oczy wyniosłych ponizasz.

Ty, Panie, zapalasz moją pochodnię, * Boże mój, rozświecisz moje ciemności.

Dzięki Twej pomocy rozbijam wrogie zastępy, * dzięki mojemu Bogu mury zdobywam.

Ant. Ciesz się i wesel, córko Jeruzalem, / bo twój Król przychodzi do ciebie. / Nie lękaj się, Syjonie, / gdyż niebawem nadejdzie twoje zbawienie.

3 ant. Z czystym sercem czekajmy na Króla najwyższego * i uświęceni wybiegnijmy na Jego spotkanie, / bo nadejdzie wkrótce i nie będzie zwlekał.

Psalm 18 C

DRoga Boża jest nieskalana, † słowo Pana wypróbowane w ogniu. * On tarczą dla wszystkich, którzy się doń chronią.

Bo któż jest Bogiem prócz Pana * lub kto jest opoką prócz naszego Boga?

Bóg, który przepasał mnie mocą * i nienaganną uczynił mą drogę.

On dał moim nogom ręcość łąni * i umieścił mnie na wzgórzach.

On me ręce wyćwiczył do bitwy, * a ramiona do napinania spiżowego łuku.

Dałeś mi swą tarczę, aby mnie ocalić, † wspomogła mnie Twoja prawica * i wielkim mnie uczyniła troskliwość Twoja.

Poszerzyłeś drogę dla moich kroków * i stopy moje się nie zachwiały.

Ścigałem mych wrogów i dopadłem, * i nie wróciłem, póki nie zginęli.

Starłem ich i nigdy już się nie podźwigną, * upadli pod moje stopy.

Przepasałeś mnie mocą do bitwy, * a oporni zgięli się przede mną.

Wrogów moich zmusiłeś do ucieczki, * tych, którzy mnie nienawidzą, spotkała zatrała.

Wołali, lecz nie było komu ich ratować, * wołali do Pana, lecz ich nie wysłuchał.

Jak proch na wietrze ich rozrzuciłem, * zdeptałem ich jak uliczne błoto.

Wybawiłeś mnie od zbuntowanego ludu, * ustanowiłeś mnie głową narodów.

Służył mi lud, którego nie znałem, † był mi posłuszny na

pierwsze wezwanie, * schlebiali mi cudzoziemcy.

Cudzoziemcy upadli na duchu * i wyszli, drżąc, ze swoich warowni.

Niech żyje Pan, niech będzie błogosławiona moja Opoka, * niech będzie wywyższony mój Bóg i Zbawca,

Bóg, który mnie pomścił i podał mi narody, * który mnie wybawił od nieprzyjaciół,

Wyniósł ponad wrogów * i ocalił od gwałtownika.

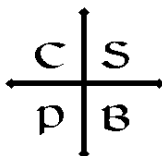
Przeto będę Cię, Panie, chwalił wśród narodów * i pieśnią wysławiał Twoje imię.

Ty dałeś wielkie zwycięstwo królowi † i łaską obdarzyłeś Dawida, Twego pomazańca, * i jego potomstwo na wieki.

Ant. Z czystym sercem czekajmy na Króla najwyższego / i uświęceni wybiegnijmy na Jego spotkanie, / bo nadejdzie wkrótce i nie będzie zwlekał.

K. Podnieście głowy i patrzcie.

W. Bo nadchodzi zbawienie wasze.

I CZYTANIE

I NIEDZIELA ADWENTU

Początek Księgi Izajasza proroka

Iz 1, 1-18

WIDZENIE Izajasza, syna Amosa, które miał w sprawie Judy i Jerozolimy, w czasach królów judzkich: Ozjasza, Jotama, Achaza i Ezechiasza.

Niebiosa, słuchajcie; ziemio, nastaw uszu, bo Pan przemawia: "Wykarmiłem i wychowałem synów, lecz oni przeciw Mnie wystąpili. Wół rozpoznaje swego pana i osioł żłób swego właściciela. Izrael zaś na niczym się nie zna; lud mój niczego nie rozumie".

Biada ci, narodie grzeszny, ludu obciążony nieprawością, plemię zbójckie, dzieci wyrodne! Opuścili Pana, wzgardzili Świętym Izraela, wstecz się odwrócili.

Gdzie was jeszcze uderzyć, skoro mnożycie przestępstwa? Cała głowa chora, całe serce osłabłe; od stopy nogi do szczytu głowy nie ma w nim części nietkniętej. Rany i sińce, opuchnięte pręgi, nie opatrzone ani przewiązane, ni złagodzone oliwą.

Kraj wasz spustoszony, wasze miasta spalone ogniem, cudzoziemcy tratują wam niwy na waszych oczach; spustoszenie jak po zagładzie Sodomy.

Córa Syjonu stała się jak chatka w winnicy, jak szałas w ogrodzie warzywnym, jak miasto oblężone. Gdyby nam Pan zastępów nie zostawił Reszty, stalibyśmy się jak Sodoma, podobni byłibyśmy do Gomory.

Słuchajcie słowa Pana, wodzowie sodomscy, da posłuch prawu Boga waszego, ludu Gomory!

"Cóż Mi po mnóstwie waszych ofiar? - mówi Pan. Syt jestem całopalenia kozłów i łoju tłustych cielców. Obrzydła Mi krew wołów, baranów i kozłów. Gdy przychodzicie, by stanąć przede Mną, kto tego żądał od was, żebyście wydeptywali me dziedzińce? Przestańcie składać czcze ofiary! Obrzydłe Mi się stało wznoszenie dymu, święta nowiu, szabaty, zwoływanie świętych zebrań. Nie mogę ścierpieć świąt i uroczystości. Z całej duszy nienawidzę waszych świąt nowiu i obchodów; są dla Mnie ciężarem, sprzykrzyło Mi się je znosić! Gdy wyciągniecie ręce, odwrócę od was moje oczy. Choćbyście nawet pomnożyli modlitwy, Ja nie wysłucham. Krwi są pełne wasze ręce!

Obmyjcie się, czyści bądźcie! Usuńcie zło waszych uczynków sprzed moich oczu! Przestańcie czynić zło, ćwiczcie się w dobrym! Troszczcie się o sprawiedliwość, wspomagajcie uciśnionego, oddajcie słuszość sierocie, stańcie w obronie wdowy! Zbliźcie się i spór ze Mną wiedźcie! - mówi Pan.

Choćby wasze grzechy były jak szkarłat, jak śnieg wybieleją; choćby czerwone były jak purpura, staną się jak wełna".

RESPONSORIUM

Iz 1, 16. 18. 17

K. Obmyjcie się, bądźcie czyści, usuńcie zło waszych uczynków sprzed moich oczu!

W. Choćby wasze grzechy czerwone były jak purpura, / staną się jak wełna.

K. Przestańcie czynić zło, ćwiczcie się w dobrym, troszczcie się o sprawiedliwość.

W. Choćby wasze grzechy czerwone były jak purpura, / staną się jak wełna.

III NIEDZIELA ADWENTU

Z Księgi Izajasza proroka

Iz 29, 13-24

Rzekł Pan: Ponieważ lud ten zbliża się do Mnie tylko w słowach i sławi Mnie tylko wargami, podczas gdy jego serce jest z dala ode Mnie; ponieważ jego cześć dla Mnie jest tylko wyuczonym przez ludzi obyczajem, dlatego właśnie ponowię niezwykle działanie cudów i dziwów z tym ludem - zginie mądrość jego myślicieli, a rozum jego mędrców zaniknie.

Biada tym, którzy się kryją przed Panem, aby zataić swe zamysły, których czyny osnute są cieniem i którzy mówią: "Kto nas zobaczy i kto nas pozna?"

O, co za przewrotność u was! Czy może być garncarz na równi z gliną stawiany? Czyż może mówić dzieło o swym twórcy: "Nie uczynił mnie", a garnek rzec o tym, który go ulepił: "Nie ma rozumu"?

Czyż nie w krótkim już czasie Liban zamieni się w ogród, a ogród za bór będzie uznany? W ów dzień głusi usłyszą słowa księgi, a oczy niewidomych, wolne od mroku i ciemności, będą widzieć.

Pokorni jeszcze bardziej będą radować się Panem i najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela, bo nie stanie ciemnicy i koniec będzie z szydercą; wycięci będą wszyscy, którzy za złem gonią: co słowem przywodzą drugiego do grzechu, którzy w bramie zastawiają sidła na sędziów i z niczym odprawiają sprawiedliwego.

Dlatego tak mówi Pan, Bóg domu Jakuba, który odkupił Abrahama: "Odtąd Jakub nie będzie się rumienił ani jego oblicze już nie przyblednie, bo gdy ujrzy swe dzieci, dzieło rąk moich, wśród siebie, ogłosi imię moje jako święte.

Wtedy czcic będą Świętego Jakubowego i z bojaźnią szanować Boga Izraela". Duchem zbłąkani poznają mądrość, a szemrzący zdobędą pouczenie.

RESPONSORIUM

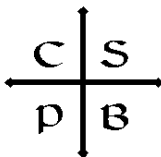
Iz 1, 16. 18. 17

K. W ów dzień głusi usłyszą słowa księgi, a oczy niewidomych, wolne od mroku i ciemności, będą widzieć.

W. Najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela.

K. Idąc oznajmijcie Janowi to, coście słyszeli i oglądali: ślepi widzą, chromi chodzą, głusi słyszą, ubogim głosi się Ewangelię.

W. Najubożsi rozweselą się w Świętym Izraela.

II NOKTURN

1 ant. Wzmocnijcie ręce osłabłe,
* nabierzcie sił i mówcie: / nasz
Bóg przychodzi i On nas zbawi, /
alleluja.

Psalm 25

DO Ciebie, Panie, wznoszę
moją duszę, * Tobie ufam,
Boże, niech zawód mnie nie
spotka.

Niech moi wrogowie nie
triumfują nade mną, † nikt
bowiem, kto Ci zawierzył, * nie
będzie zawstydzony.

Wstyd spotka wszystkich,
którzy łamią wiarę * idąc za
marnością.

Daj mi poznać Twoje drogi,
Panie, * naucz mnie chodzić
Twoimi ścieżkami.

Prowadź mnie w prawdzie
według swych pouczeń, * Boże i
Zbawco, w Tobie mam nadzieję.

Wspomnij na swoje miłosier-
dzie, Panie, * na swoją miłość,
która trwa od wieków.

Nie pamiętaj mi grzechów
i win mej młodości, † lecz o mnie
pamiętaj w swoim miłosierdziu, *
ze względu na dobroć Twą,
Panie.

Dobry jest Pan i łaskawy, *
dlatego wskazuje drogę
grzesznikom.

Pomaga pokornym czynić
dobrze, * uczy ubogich dróg
swoich.

Wszystkie ścieżki Pana są pe-
wne i pełne łaski * dla strzegą-
cych Jego praw i przymierza.

Przez wzgląd na imię Twoje,
Panie, * wybac mi winy, które
są tak wielkie.

Kto jest tym człowiekiem,
który boi się Pana? * Pan ukaże
mu drogę wybraną.

Będzie opływał w szczęście, *
a jego potomstwo odziedziczy
ziemię.

Bóg powierza swe zamiary
swoim czcicielom * i objawia im
swoje przymierze.

Oczy moje są zawsze
zwrócone ku Panu, * bo On
uwalnia moje nogi z sidła.

Wejrzyj na mnie i zmiłuj się
nade mną, * bo jestem samotny
i nieszczęśliwy.

Uwolnij moje serce od smut-
ku, * wyzwól mnie od udręki.

Spójrz na mój ból i utrapie-
nie, * wybac mi wszystkie
grzechy.

Zobacz, jak licznych mam nie-
przyjaciół, * jak zajadle mnie
nienawidzą.

Strzeż mego życia i wybaw
mnie, Panie, * by nie spotkał
mnie zawód, gdy uciekam się do
Ciebie.

Niech prawość i niewinność
będą mą obroną, * skoro pokła-
dam w Tobie nadzieję.

Boże, wybaw Izraela * od wszystkich jego niedoli.

Ant. Wzmocnijcie ręce osłabłe, / nabierzcie sił i mówcie: / nasz Bóg przychodzi i On nas zbawi, / alleluja.

2 ant. Cieszcie się wszyscy i radujcie: * Oto Sędzia nadchodzi, / przynosi odpłatę: / On sam będzie naszym Wybawcą.

Psalm 27

PAN moim światłem i zbawieniem moim, * kogo miałbym się lękać?

Pan obrońcą mego życia, * przed kim miałbym czuć trwogę?

Gdy mnie osaczają złoczyńcy, * którzy chcą mnie pożyć,

Oni sami, moi wrogowie i nieprzyjaciele, * chwieją się i padają.

Nawet gdy wrogowie staną przeciw mnie obozem, * moje serce nie poczuje strachu.

Choćby napadnięto mnie zbrojnie, * nawet wtedy ufność swą zachowam.

O jedno tylko Pana proszę i o to zabiegam, † żebym mógł zawsze przebywać w Jego domu * po wszystkie dni mego życia,

Abym kosztował słodyczy Pana, * stale się radował Jego świątynią.

W namiocie swoim mnie ukryje * w chwili nieszczęścia,

Schowa w głębi przybytku, * na skałę mnie wydzwignie.

Teraz wysoko podnoszę głowę nad nieprzyjaciół, * którzy mnie osaczają.

Złożę w Jego przybytku radosne ofiary, * zaśpiewam i zagram psalm Panu.

Usłysz, Panie, kiedy głośno wołam, * zmiłuj się nade mną i mnie wysłuchaj.

O Tobie mówi serce moje: † "Szukaj Jego oblicza!" * Będę szukał oblicza Twego, Panie.

Nie zakrywaj przede mną swojej twarzy, * nie odtrącaj w gniewie Twego sługi.

Ty jesteś moją pomocą, więc mnie nie odrzucaj * i nie opuszczaj mnie, Boże, mój Zbawco.

Choćby mnie opuścili ojciec mój i matka, * to jednak Pan mnie przyczepi.

Naucz mnie swojej drogi, Panie, † prostą prowadź mnie ścieżką, * aby nie zwiedli mnie moi wrogowie.

Nie wydawaj mnie na łaskę nieprzyjaciół moich, † bo przeciw mnie powstałi kłamliwi świadkowie * i ci, którzy dyszą gwałtem.

Wierzę, że będę oglądał dobra Pana * w krainie żyjących.

Oczekuj Pana, bądź mężny, * nabierz odwagi i oczekuj Pana.

Ant. Cieszcie się wszyscy i radujcie: / Oto Sędzia nadchodzi, /

przynosi odpłatę: / On sam będzie naszym Wybawcą.

3 ant. Oto wkrótce do was przyjdę, * a razem ze mną moja nagroda, / i każdemu oddam według jego czynów.

Psalm 28, 1-3. 6-9

DO Ciebie wołam, Panie, Opoko moja, * na głos mój nie bądź głuchy,

Abym wtedy, gdy będziesz milczał, * nie stał się podobny do zstępujących do grobu.

Usłysz głos mojego błagania, gdy wołam do Ciebie * i gdy wznoszę ręce do świętego przybytku Twego.

Nie gub mnie z grzesznikami * i z tymi, którzy nieprawość czynią,

Którzy rozmawiają o pokoju z bliźnimi, * a w duszy żywią złe zamiary.

Niech będzie Pan błogosławiony, * bo usłyszał głos mego błagania.

Pan moją mocą i tarczą, * zaufało Mu moje serce.

Pomógł mi, więc moje serce się cieszy * i moją pieśnią Go sławię.

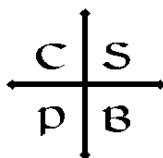
Pan jest zbawcą mocą dla swojego ludu, * twierdzą zbawienia dla swego pomazańca.

Ocal swój lud i błogosław swojemu dziedzictwu, * bądź im pasterzem, weź ich w opiekę na wieki.

Ant. Oto wkrótce do was przyjdę, / a razem ze mną moja nagroda, / i każdemu oddam według jego czynów.

K. Odnów nas, Panie, nasz Boże.

W. Rozjaśnij nad nami swoje oblicze, a będziemy zbawieni.

II CZYTANIE

I NIEDZIELA ADWENTU

Katecheza św. Cyryla Jerozolimskiego

(Katecheza 15, 1-3)

O podwójnym przyjściu Chrystusa

Głosimy przyjście Chrystusa - nie tylko pierwsze, ale i drugie, o wiele wspanialsze od pierwszego. Pierwsze zwiastowało cierpienie, drugie zaś przyniesie królewski diadem Bożego panowania.

Albowiem to, co dotyczy naszego Pana, Jezusa Chrystusa, jest zarazem boskie i ludzkie. I tak, dwojaki jest Jego narodzenie: jedno z Boga, przed początkiem czasów; drugie z Dziewicy, gdy dopełniły się czasy. Dwojaki też i przyjście: pierwsze - ukryte, jak rosy na runo; drugie - jawne, to, które nastąpi.

Za pierwszym przyjściem został owinięty w pieluszki i złożony w żłobie; za drugim oblecze się światłem jak szatą. Przyszedł i przeciwierał krzyż, nie bacząc na jego hańbę, ale przyjdzie raz jeszcze, pełen chwały, otoczony zastępami aniołów. Dlatego nie poprzestajemy na pierwszym Jego przyjściu, lecz wyczekujemy także i drugiego. Za pierwszym mówiliśmy: "Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie". To samo powiemy i za drugim, a wychodząc z aniołami naprzeciw Panu, oddamy Mu hołd wołając: "Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie".

Przyjdzie więc Zbawiciel nie po to, aby Go sądzono, lecz po to, by wezwać na sąd tych, przez których niegdyś był postawiony przed sądem. Gdy wtedy był sądzony - milczał; teraz zaś przypomni owym zbrodniarzom, jak haniebnie się z Nim obeszli wiodąc Go na krzyż, i powie: "To uczyniłeś, a Ja milczałem".

Pierwsze przyjście było wypełnieniem miłosiernych zamysłów Boga: Jezus, pełen dobroci, przekonywał ludzi i nauczał. Ale kiedy przyjdzie powtórnie, wtedy wszyscy, chcąc czy nie, będą musieli poddać się Jego władzy.

To podwójne przyjście zapowiadał prorok Malachiasz: "Nagle przybędzie do swej świątyni Pan, którego wy oczekujecie. Oto nadejdzie Pan Zastępów, ale kto przetrwa dzień Jego przyjścia i kto się ostoi, gdy On się ukaże. Albowiem jest On jak ogień złotnika i jak ług farbierzy. Usiądzie wtedy, jakby miał przetapiać i oczyszczać".

O podwójnym przyjściu Pana pisze i apostoł Paweł w liście do Tytusa: "Ukazała się bowiem łaska Boga przynosząc zbawienie wszystkim ludziom, wzywając nas, abyśmy wyrzekłszy się bezbożności i żądz światowych, rozumnie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa". Jak widzimy, rozróżnia tu Paweł pierwsze i drugie przyjście. Za pierwsze dzięki czyni; drugiego zaś oczekujemy. Dlatego, jak to nam zostało przekazane, wierzymy i wyznajemy Tego, "który wstąpił do nieba i siedzi po prawicy Ojca. I powtórnie przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, a królestwu Jego nie będzie końca".

Przyjdzie więc z nieba nasz Pan, Jezus Chrystus. Przyjdzie w chwale przy końcu świata, w dniu ostatecznym. Bo nastąpi kres tego świata, a to, co zostało stworzone, będzie odnowione.

RESPONSORIUM

K. Patrząc z daleka, widzę moc nadchodzącego Boga.

W. I obłok okrywający całą ziemię. * Wyjdźcie Mu naprzeciw wołając: * Powiedz nam, czy jesteś tym, na którego czekamy * i który ma panować nad ludem Izraela?

K. Wszyscy mieszkańcy ziemi i synowie ludzcy, / bogaci i ubodzy, wyjdźcie Mu naprzeciw wołając:

W. Usłysz, Pasterzu Izraela, / który jak owce wiesz ród Józefa. Powiedz nam, czy jesteś tym, na którego czekamy?

K. Otwórzcie, książęta, wasze bramy, / unieście się, odwieczne podwoje, / aby mógł wkroczyć Król chwały, który ma panować nad ludem Izraela. * Patrząc z daleka, / widzę moc nadchodzącego Boga.

W. I obłok okrywający całą ziemię. * Wyjdźcie Mu naprzeciw wołając: * Powiedz nam, czy jesteś tym, na którego czekamy * i który ma panować nad ludem Izraela?

III NIEDZIELA ADWENTU

Kazanie św. Augustyna, biskupa

(Kazanie 293, 3)

Jan jest głosem, Chrystus Słowem

JAN jest głosem, ale "na początku było Słowo", czyli Pan. Jan był głosem tylko do czasu, Chrystus jest Słowem odwiecznym.

Czym jest głos bez słowa? Jest pustym dźwiękiem, który niczego nie oznacza. Głos bez słowa dźwięczy w uchu, ale nie przynosi pożytku dla serca.

Rozważmy, w jakim porządku dochodzi do wzbogacenia serca. Gdy myślę o tym, co mam powiedzieć, wtedy słowo rodzi się w moim sercu; a jeśli chcę ci coś powiedzieć, staram się wzbudzić w twoim sercu to, co już istnieje w moim.

W tym celu posługuję się głosem i mówię do ciebie, aby słowo, które jest we mnie, mogło dotrzeć do ciebie i przeniknąć do twojego serca. Dźwięk głosu pozwala ci zrozumieć słowo. Ten dźwięk mija, ale słowo przezeń niesione dotarło do twojego serca, a równocześnie pozostaje i w moim sercu.

Czyż ten dźwięk niosący słowo nie przypomina ci sam przez się, że "potrzeba, by On wzrastał, a ja się umniejszał"? Dźwięk głosu spełnił swoje zadanie i przebrzmiał, jakby mówiąc w ten sposób: "Ta moja radość doszła do szczytu". Trzymajmy się słowa, nie dajmy, aby się ono zagubiło, gdy już poczęło się w tajnikach naszego serca.

Czy chcesz stwierdzić, że głos przechodzi, a Słowo Boga trwa? Gdzież jest teraz chrzest Jana? Jan go udzielał i przeminął, teraz zaś przyjmuje się chrzest Chrystusa. My wszyscy wierzymy w Chrystusa, wyczekujemy zbawienia w Chrystusie, a o tym powiedział nam głos.

Trudno jest odróżnić głos od słowa, toteż Jana uważano za Chrystusa. Głos utożsamiano ze słowem. Ale Jan wyznał, że jest tylko głosem i nie chciał uchodzić za tego, którym nie był. Rzekł więc: "Nie jestem Mesjaszem ani Eliaszem, ani prorokiem". Wtedy zapytano go: "Kim więc jesteś?" I odpowiedział: "Jam głos wołającego na pustyni: Prostujcie drogę dla Pana". Głos wołającego na pustyni, głos przerywający milczenie, by prostować drogę Panu. To znaczy: mój głos rozlega się po to, aby wprowadzić Pana do waszych

serc; lecz jeśli nie naprostujecie drogi dla Niego, to nie przyjdzie On tam, dokąd chce Go wprowadzić.

Cóż jednak oznacza prostować drogę? Modlić się gorąco. Co oznacza prostować drogę? Uniżyć się. Patrzcie na przykład dany wam przez Jana Chrzciciela. Ludzie uważają go za Mesjasza, ale on nie tai, że Nim nie jest i nie karmi swojej próżności błędnym mniemaniem ludzi.

Gdyby powiedział: Jestem Mesjaszem, jakże łatwo by mu uwierzono, skoro brano go za Mesjasza, zanim jeszcze wypowiedział się na ten temat. Ale on się tego wystrzega, mówi kim jest, uniża się i nie równa z Chrystusem. Wie, skąd płynie dla niego zbawienie; rozumie, że jest tylko lampą, która płonie i świeci, i lęka się, aby ona nie zgasła za podmuchem pychy.

RESPONSORIUM

K. Potrzeba, abym ja się umniejszał, a On wzrastał. Ten, który przyszedł po mnie, stał się przede mną.

W. I nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u Jego sandałów.

K. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym.

W. I nie jestem godzien rozwiązać rzemyka u Jego sandałów.

III NOKTURN – s. 27

II TYDZIEŃ PSALTERZA

I NOKTURN

1 ant. Przyjdzie Pan z wielką mocą, * aby zbawić ludzi, / alleluja.

Psalm 29

Oddajcie Panu, synowie Boży, * oddajcie Panu chwałę i sławcie Jego potęgę.

Oddajcie Panu chwałę Jego imienia, * na świętym dziedzińcu uwielbiajcie Pana.

Ponad wodami głos Pański, † zagrzmiał Bóg majestatu, * Pan ponad wód bezmiarom.

Głos Pana potężny, * głos Pana pełen dostojeństwa.

Głos Pana łamie cedry, * Pan łamie cedry Libanu,

Sprawia, że Liban skacze jak cielec, * a Sirion jak młody bawół.

Głos Pana miota ogniste strzały, † głos Pana wstrząsa pustynią, * Pan wstrząsa pustynią Kadesz.

Głos Pana zgina dęby, ogołaca lasy, * a w Jego świątyni wszyscy mówią "Chwała!"

Pan zasiadł nad potopem, * Pan jako Król zasiada na wieki.

Pan udzielił mocy swojemu ludowi, * Pan pobłogosławi swój lud pokojem.

Ant. Przyjdzie Pan z wielką mocą, / aby zbawić ludzi, / alleluja.

2 ant. Ciesz się i wesel, córko Jeruzalem, * bo twój Król przychodzi do ciebie. / Nie lękaj się, Syjonie, / gdyż niebawem nadejdzie twoje zbawienie.

Psalm 30

Sławić Cię będę, Panie, bo Słownie wybawiłeś * i nie pozwoliłeś moim wrogom naśmiewać się ze mnie.

Panie, Boże mój, do Ciebie wołałem, * a Tyś mnie uzdrowił.

Panie, mój Boże, † z krainy umarłych wywołałeś moją duszę * i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Śpiewajcie psalm, wszyscy miłujący Pana, * i pamiętajcie o Jego świętości.

Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, * a Jego łaska przez całe życie.

Płacz nadchodzi z wieczora, * a raniem wesele.

Zbyt pewny byłem siebie mówiąc: * "Nigdy się nie zachwieję".

Twoja wola uczyniła mnie górą obronną; * gdy zakryłeś oblicze, ogarnęła mnie trwoga.

Do Ciebie wołałem, Panie, *
mojego Boga o miłosierdzie błagałem.

"Jaka korzyść z krwi mojej, *
gdy pójdę do grobu?

Czyż mój proch będzie Cię
sławił * albo głosił wierność
Twoją?"

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj
się nade mną, * Panie, bądź moją
pomocą.

Zamieniłeś w taniec mój
żałobny lament, * wór zdjąłeś ze
mnie, obdarzyłeś radością,

Aby wciąż moje serce Tobie
psalm śpiewało. * Boże mój i Pa-
nie, będę Cię sławił na wieki.

Ant. Ciesz się i wesel, córko
Jeruzalem, / bo twój Król przy-
chodzi do ciebie. / Nie lękaj się,
Syjonie, / gdyż niebawem nadej-
dzie twoje zbawienie.

3 ant. Z czystym sercem cze-
kajmy na Króla najwyższego *
i uświęceni wybiegnijmy na Jego
spotkanie, / bo nadejdzie wkrótce
i nie będzie zwlekał.

Psalm 31, 1-17. 20-25

PAnie, do Ciebie się ucie-
kam, † niech nigdy nie do-
znam zawodu, * wybaw mnie
w sprawiedliwości Twojej.

Nakłoń ku mnie Twego ucha, *
pośpiesz, aby mnie ocalić!

Bądź dla mnie skałą schronie-
nia, * warownią, która ocala.

Ty bowiem jesteś moją skałą
i twierdzą, * kieruj mną i pro-
wadź przez wzgląd na swe imię.

Wydobądź z sieci zastawionej
na mnie, * bo Ty jesteś moją
ucieczką.

W ręce Twoje powierzam du-
cha mego, * Ty mnie odkupisz,
Panie, wierny Boże.

Nienawidzisz czcicieli bóstw
marnych, * ja zaś pokładam
ufność w Panu.

Weselę się i cieszę Twoim
miłosierdziem, † boś wejrzał na
moją nędzę, * zrozumiałeś udrę-
kę mej duszy.

I nie oddałeś mnie w ręce
nieprzyjaciół, * postawiłeś me
stopy na miejscu przestronnym.

Zmiłuj się, Panie, nade mną,
bo żyję w udręce, * od smutku
słabnie me oko i dusza, i ciało.

Moje życie upływa wśród
zgryzoty, * a lata moje wśród
jęków.

Siłę tracę w ucisku, * osłabły
kości moje.

Stałem się przykładem hańby
dla wszystkich moich wrogów, *
dla sąsiadów przedmiotem odra-
zy,

Postrachem dla moich znajo-
mych, * ucieka, kto mnie ujrzy
na drodze.

Zapomnieli o mnie w sercach,
jak o zmarłym, * stałem się jak
wyrzucone naczynie.

Słyszałem bowiem, jak wielu szeptało: † "Trwoga jest dokoła!" * Gromadzą się przeciw mnie, zamierzając odebrać mi życie.

Ja zaś pokładałam ufność w Tobie, Panie, * i mówię: "Tyś jest Bogiem moim".

W Twoim ręku są moje losy, * wyrwij mnie z rąk wrogów i prześladowców.

Niech Twoje oblicze zajaśnieje nad Twym sługą, * wybaw mnie w swoim miłosierdziu.

Jakże jest wielka dobroć Twoja, Panie, * którą zachowałeś dla bogobojnych.

Okazujesz ją tym, którzy uciekają się do Ciebie * na oczach ludzi.

Oślaniasz ich Twą obecnością od spisku mężów, * ukrywasz w swym namiocie przed swarliwym językiem.

Niech będzie Pan błogosławiony, * On cuda swoje i łaskę okazał mi w mieście warownym.

Ja zaś w przerażeniu mówiłem: * "Odrażony jestem od Twego oblicza".

Lecz Ty wysłuchałeś mój głos błagalny, * gdy wołałem do Ciebie.

Miłujcie Pana wszyscy, co cześć Mu oddajecie. † Pan chroni wiernych, * a pysznym z nawiązką odpląca.

Bądźcie dzielni i mężnego serca, * wszyscy, którzy ufacie Panu.

Ant. Z czystym sercem czekajmy na Króla najwyższego / i uświęceni wybiegnijmy na Jego spotkanie, / bo nadejdzie wkrótce i nie będzie zwlekał.

II NIEDZIELA ADWENTU

K. Spójrzcie i podnieście wasze głowy.

W. Bo nadchodzi zbawienie wasze.

I CZYTANIE

Z Księgi Izajasza proroka

Iz 22, 8b-25

Wów dzień tyś spoglądało, Jeruzalem, na zbrojownię w Domu Lasu. Widzieliście też, jak były liczne szczyrby w murach Miasta Dawidowego. Zebraliście wodę też w Niższej Sadzawce, przeliczyliście domy w Jeruzalem i zburzyliście budynki, by wzmocnić mur miejski. Urządziliście zbiorniki między dwoma murami na

wodę Starej Sadzawki; ale nie zważaliście na Twórcę tych rzeczy ani nie spostrzegliście Tego, który je z dawna ukształtował.

Pan zaś, Bóg Zastępów, wezwał was w ów dzień do płaczu i żałoby, do ostrzyżenia się i przywdziania woru. A tymczasem nic, tylko uciecha i zabawa, zabijanie wołów i zarzynanie baranów, zajadanie mięsa i zapijanie winem: "Jedźmy i pijmy, bo jutro pomrzemy!" Lecz Pan dał się słyszeć uszom moim: "Na pewno ta nieprawość nie będzie wam odpuszczona, dopóki nie pomrzecie". Powiedział Pan, Bóg Zastępów.

Tak mówi Pan, Bóg Zastępów: Idź, wejdź do tego ministra, do Szebny, zarządcy pałacu, który wykuwa sobie grobowiec wysoko i w skale drąży komnatę dla siebie. "Co ty tu posiadasz i kogo ty masz tutaj, żeś sobie tu wyciosał grobowiec? Oto Pan zrzuci cię, człowiecze, z wielkim rozmachem i uchwyci cię jednym chwytem, i tocząc cię zwinie w kłębek jak piłkę rzucając po ziemi przestronnej. Tam umrzesz i tam pójdą pojazdy, z których się chlubiłeś, o ty, zakało domu twego pana!

Gdy strącę cię z twego urzędu i przepędzę cię z twojej posady, tegoż dnia powołam sługę mego, Eliakima, syna Chilkiasza. Oblokę go w twoją tunikę, przepaszę go twoim pasem, twoją władzę oddam w jego ręce; on będzie ojcem dla mieszkańców Jeruzalem oraz dla domu Judy.

Położę klucz domu Dawidowego na jego ramieniu: gdy on otworzy, nikt nie zamknie, gdy on zamknie, nikt nie otworzy. Wbiję go jak kołek na miejscu pewnym i stanie się tronem chwały dla domu swego ojca".

RESPONSORIUM

Iz 1, 16. 18. 17

K. To mówi Święty i Prawdziwy, który posiada klucz Dawida:

W. Oto pozostawiłem przed tobą drzwi otwarte, / których nikt nie może zamknąć.

K. Zachowałeś moje słowo i nie zaparłeś się mego imienia.

W. Oto pozostawiłem przed tobą drzwi otwarte, / których nikt nie może zamknąć.

IV NIEDZIELA ADWENTU

K. Niech zstąpi na nas Twoje miłosierdzie, Panie.

W. I zbawienie Twoje według Twego słowa.

I CZYTANIE

Z Księgi Izajasza proroka

Iz 51, 1-11

Słuchajcie Mnie, wy, co się domagacie sprawiedliwości, którzy szukacie Pana. Wejrzyjcie na skałę, z której was wyciosano, i na gardziel studni, z której was wydobyto. Wejrzyjcie na Abrahama, waszego ojca, i na Sarę, która was zrodziła. Bo powołałem jego jednego, lecz pobłogosławiłem go i rozmnożyłem.

Zaiste, zlituje się Pan nad Syjonem, zmiłuje się nad wszelką jego ruiną. Na Raj zamieni jego pustynię, a jego stopy na ogród Pana. Zapanują w nim radość i wesele, pienia dziękczynne przy dźwięku muzyki.

Ludy, słuchajcie Mnie uważnie, narody nastawcie ku Mnie uszu. Bo ode Mnie wyjdzie pouczenie i Prawo moje wydam jako światłość dla ludów. Blisko jest moja sprawiedliwość, zbawienie moje się ukaze. Moje ramię będzie sądzić ludy. Wyspy położą we Mnie nadzieję i liczyć będą na moje ramię.

Podnieście wasze oczy ku niebu i na dół popatrzcie, ku ziemi! Zaiste, niebo jak dym się rozwieje i ziemia zwiotczeje jak szata, a jej mieszkańcy wyginą jak komary. Lecz moje zbawienie będzie wieczne, a sprawiedliwość moja zmierzchu nie zazna.

Słuchajcie Mnie, znawcy sprawiedliwości, narodzie biorący do serca moje Prawo! Nie lękajcie się zniewagi ludzkiej, nie dajcie się zastraszyć obelgami! Bo robak stoczy ich jak odzież i mole zgryzą ich jak wełnę; moja zaś sprawiedliwość przetrwa na wieki i zbawienie moje z pokolenia na pokolenie!

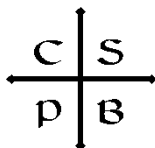
Przebudź się, przebudź! Przyoblecz się w moc, ramię Pana! Przebudź się, jak za dni minionych, zamierzchłych pokoleń. Czyżeś nie Ty poćwiartowało Rahaba, przebiło Smoka? Czyżeś nie Ty osuszyło morze, wody wielkiego oceanu, z dna morskiego uczyniło drogę, aby przejść mogli wykupieni? Więc odkupieni przez Pana powrócą i przybędą na Syjon z radosnym śpiewaniem, z wiecznym szczęściem na twarzach. Osiągną radość i szczęście; ustąpi smutek i wzdychanie.

K. Słuchaj Mnie uważnie, mój ludu, nastaw uszu, pokolenie moje!

W. Blisko jest mój Sprawiedliwy, / wyszedł już mój Zbawiciel.

K. A teraz ci, którzy zostali wybawieni przez Pana, powrócą i przyjdą na Syjon z hymnem pochwalnym.

W. Blisko jest mój Sprawiedliwy, / wyszedł już mój Zbawiciel.

II NOKTURN

1 ant. Wzmocnijcie ręce osłabłe, * nabierzcie sił i mówcie: / nasz Bóg przychodzi i On nas zbawi, / alleluja.

Psalm 34

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy, * Jego chwala będzie zawsze na moich ustach.

Dusza moja chlubi się Panem * niech słyszą to pokorni i niech się weselą.

Wysławiajcie razem ze mną Pana, * wspólnie wywyższajmy Jego imię.

Szukałem pomocy u Pana, a On mnie wysłuchał * i wyzwolił od wszelkiej trwogi.

Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się radością, * oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał, * i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Anioł Pański otacza szańcem bogobojnych, * aby ich ocalić.

Skosztujcie i zobaczcie, jak Pan jest dobry; * szczęśliwy człowiek, który znajduje w Nim ucieczkę.

Uwielbiajcie Pana, wszyscy Jego święci, * Jego czciciele nie zaznają biedy.

Bogacze zubożeli i zaznali głodu, * szukającym Pana niczego nie zbraknie.

Zbliźcie się, synowie, posłuchajcie, co mówię, * będę was uczył bojaźni Pańskiej.

Kim jest ten człowiek, który życia pożąda * i długich dni pragnie, by się nimi cieszyć?

Powściągnij swój język od złego, * a wargi swoje od kłamstwa.

Od zła się odwróć, czyn, co dobre, * szukaj pokoju i dąż do niego.

Oczy Pana zwrócone na sprawiedliwych, * uszy Jego otwarte na ich wołanie.

Pan zwraca swe oblicze przeciw zło czyniącym, * by pamiętać o nich wymazać z ziemi.

Pan słyszy wołających o pomoc * i ratuje ich od wszelkiej udręki.

Pan jest blisko ludzi skruszonych w sercu, * ocala upadłych na duchu.

Liczne są nieszczęścia, które cierpi sprawiedliwy, * ale Pan go ze wszystkich wybawia.

On czuwa nad każdą jego kością * i żadna z nich nie zostanie złamana.

Zło sprowadza śmierć na grzesznika, * wrogów sprawiedliwego spotka kara.

Pan odkupi dusze sług swoich * nie zazna kary, kto się doń ucieka.

Ant. Wzmocnijcie ręce osłabłe, / nabierzcie sił i mówcie: / nasz Bóg przychodzi i On nas zbawi, / alleluja.

2 ant. Cieszcie się wszyscy i radujcie: * Oto Sędzia nadchodzi, / przynosi odpłatę: / On sam będzie naszym Wybawcą.

Psalm 66 A

Z radością sławcie Boga, wszystkie ziemie, † opiewajcie chwałę Jego imienia, * cześć Mu wspaniałą oddajcie.

Powiedzcie Bogu: "Jak zadziwiający są Twe dzieła! † Muszą Ci schlebiać Twoi wrogowie * ze względu na wielką moc Twoją.

Niechaj Cię wielbi cała ziemia † i niechaj śpiewa Tobie, * niech Twoje imię opiewa".

Przyjdźcie i patrzcie na dzieła Boga, * zadziwiających rzeczy dokonał wśród ludzi.

Morze na suchy ląd zamienił, † pieszo przeszli przez rzekę, * Nim się przeto radujmy.

Jego potęga władza na wieki, † oczy Jego śledzą narody: * niech buntownicy nie podnoszą się przeciw Niemu!

Błogosławcie, ludy, naszemu Bogu * i rozgłaszajcie Jego chwałę,

Bo On życiem obdarzył naszą duszę * i nie dał się potknąć naszej nodze.

Albowiem Tyś nas doświadczył, Boże, * poddałeś próbie ognia, jak się bada srebro.

Wprowadziłeś nas w pułapkę, * włożyłeś na grzbiet nasz ciężkie brzemię.

Kazałeś ludziom deptać nasze głowy, † przeszliśmy przez ogień i wodę, * ale wyprowadziłeś nas na wolność.

Ant. Cieszcie się wszyscy i radujcie: / Oto Sędzia nadchodzi, / przynosi odpłatę: / On sam będzie naszym Wybawcą.

3 ant. Oto wkrótce do was przyjdę, * a razem ze mną moja nagroda, / i każdemu oddam według jego czynów.

Psalm 66 B

WEjdę w Twój dom z całkowalaniem * i wypełnię, co ślubowałem Tobie,

Co wymówiły moje wargi, * co usta moje przyrzekły w ucisku.

Thuste owce złożę Ci w całkowalnej ofierze † i dym ofiarny z baranów, * ofiaruję Ci krowy i kozły.

Przyjdźcie i słuchajcie mnie wszyscy, † którzy czcicie Boga, * opowiem, co uczynił mej duszy.

Do Niego wołałem moimi ustami, * chwaliłem Go moim językiem.

Gdybym w swym sercu zamierzał nieprawość, * Pan by mnie nie wysłuchał.

Ale Bóg mnie wysłuchał, * przyjął głos mojej modlitwy.

Błogosławiony Bóg, który nie odepchnął mej prośby * i nie oddalił ode mnie swej łaski.

Ant. Oto wkrótce do was przyjdę, / a razem ze mną moja nagroda, / i każdemu oddam według jego czynów.

II NIEDZIELA ADWENTU

K. Odnów nas, Panie, nasz Boże.

W. Rozjaśnij nad nami swoje oblicze, a będziemy zbawieni.

II CZYTANIE

Z komentarza Euzebiusza, biskupa Cezarei, do proroctwa Izajasza (rozd. 40)

Głos wołającego na pustyni

Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, prostujcie ścieżki dla Niego". Prorok stwierdza wyraźnie, że ta zapowiedź spełni się na pustyni, a nie w Jerozolimie. Mianowicie, przyjdzie

czas, kiedy ukaże się chwała Pańska, a zbawienie Boże dojdzie do wiadomości każdego człowieka.

Spełniło się to istotnie i w dosłownym znaczeniu wtedy, gdy Jan Chrzciciel na pustyni, nad brzegami Jordanu, głosił zbawcze przyjście Boga, gdzie też ujrzano zbawienie Boże. Albowiem wtedy Chrystus ukazał wszystkim swą chwałę, bo po Jego chrzcie otworzyło się niebo, a Duch Święty zstąpił na Niego pod postacią gołębiczy i spoczął na Nim. Wówczas dał się słyszeć głos Ojca i takie o Nim wydał świadectwo: "Ten jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie".

To wszystko zostało powiedziane, ponieważ Bóg miał przyjść na pustynię od wieków niedostępną i nieprzebytą. A ludy nie miały żadnego poznania Boga, a sprawiedliwi i prorocy trzymali się od nich z daleka.

Dlatego głos proroka każe gotować drogę Temu, który jest Słowem Boga; wyprostować kręte drogi i wyrównać bezdroża, aby Bóg przybywając, mógł nimi kroczyć. "Przygotujcie drogę Panu!" Oto dobra nowina, przynosząca znów pociechę, aby wieść o zbawieniu dotarła do wszystkich ludzi.

"Wstąp na wysoką górę, zwiastunko dobrej nowiny w Syjonie! Podnieś mocno swój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem!" Te słowa doskonale odpowiadają poprzednim. Tam była mowa o głosie wołającym na pustyni, tu zaś jest powiedziane o zwiastunach Boga i o Jego przyjściu do ludzi. Słusznie więc po zapowiedzi dotyczącej Jana Chrzciciela wymienia się tych, którzy mają głosić dobrą nowinę.

O jakież tu Syjon chodzi? Właśnie o Jeruzalem, bo ono było położone na górze, jak o tym świadczy Pismo: "Góra Syjon, gdzie założyłeś sobie siedzibę", a także: "Przystąpiliście do góry Syjon". A może te słowa wskazują na Apostołów wezwanych spośród narodu wybranego?

Oni właśnie są Syjonem i Jeruzalem, które przyjęły zbawienie Boże, bo i oni wznoszą się na górę Boga, czyli na Jednorodnym Słowie Bożym. Im to polecono głosić słowo zbawienia z tego wzniesłego szczytu. Otóż, kto głosi dobrą nowinę, jak nie grono apostoelskie? A na czym polega jej głoszenie? Na zwiastowaniu wszystkim ludziom, poczynając od miast Judy, o przyjściu Chrystusa na ziemię.

RESPONSORIUM

K. Przyszedł poprzednik Pana, o którym On sam daje świadectwo.

W. Że między zrodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela.

K. On bowiem jest prorokiem, a nawet więcej niż prorokiem, o którym Zbawiciel powiedział.

W. Że między zrodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela.

IV NIEDZIELA ADWENTU

K. Okaż nam, Panie, miłosierdzie swoje.

W. I daj nam swoje zbawienie.

II CZYTANIE

Z Traktatu św. Hipolita, kapłana, Przeciw błędom Noeta (rozdz. 9-12)

Objawienie tajemnicy zakrytej od wieków

BRacia! Jeden jest tylko Bóg, a poznajemy Go nie skądinąd, ale z Pisma świętego. Cokolwiek więc ono głosi, w to powinniśmy wierzyć, i cokolwiek uczy, to przyjąć. Mamy tak wierzyć w Ojca, jak On chce, aby weń wierzono, i tak wysławiać Syna, jak Ojciec chce, aby Go sławiono, i tak przyjąć Ducha Świętego, jak On chce, aby był dany. Nie godzi się iść za własnym pragnieniem i własnym rozumieniem, ani też przeinaczać tego, co od Boga pochodzi, ale pojmować Jego naukę tak, jak On ją zechciał podać w Piśmie świętym.

Nic nie istniało równocześnie z Bogiem; On jeden tylko był i postanowił stworzyć świat. A świat był w myśli Bożej i w woli Bożej i Jego słowem został uczyniony, i natychmiast też powstał dla Boga taki, jakim go chciał i jak go ukształtował. A więc mamy z całą pewnością wiedzieć, że nic nie jest współweczne z Bogiem. Nic nie istniało poza Nim. On sam był wszystkim. Był i rozumem, i mądrością, i mocą, i wolą. Wszystko było w Nim, a On był wszystkim. Gdy zechciał i tak jak zechciał, objawił swoje Słowo w czasie, który postanowił. Słowo, przez które wszystko uczynił.

To Słowo było w Nim i było niewidzialne dla stworzenia, a więc uczynił je widzialnym, ukazując Tego, który był. Światłość zrodzoną ze światłości wydał z siebie stworzeniu, jako Pana, i w Nim się ukazał. Tego, który przedtem był widzialny tylko dla Niego, a niewidzialny dla świata, uczynił widzialnym, aby świat, ujrawszy Tego, który się ukazał, mógł być zbawiony.

Taki więc był plan Boży, aby Syn, przychodząc na świat, ukazał się jako Sługa Boży. Wszystko stało się przez Niego, On sam zaś jest z Ojca.

Bóg dał Prawo i proroków i pobudził ich przez natchnienie Świętego do głoszenia Jego zamysłu i woli.

Tak więc, jak mówi św. Jan, Słowo się objawiło. Tenże Apostoł zbiera w jedno to, co mówili prorocy, i wykazuje, że to jest Słowo, przez które wszystko się stało. Bo tak mówi: "Na początku było Słowo, a Słowo było u Boga, i Bogiem było Słowo. Wszystko przez Nie się stało, a bez Niego nic się nie stało". I jeszcze: "Świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli".

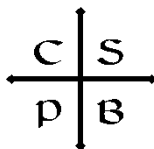
RESPONSORIUM

K. Dziecię się nam narodzi i zostanie nazwane Bogiem Mocnym.

W. Zasiądzie na tronie Dawida, ojca swego, i będzie panować. / Na Jego ramieniu spocznie władza.

K. W Nim było życie, a życie było światłością ludzi.

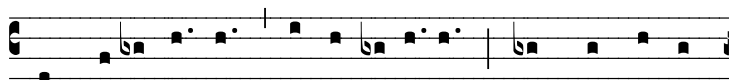
W. Zasiądzie na tronie Dawida, ojca swego, i będzie panować. / Na Jego ramieniu spocznie władza.

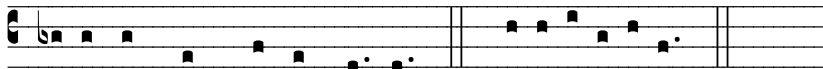
III NOKTURN

Ant.
V a

C

Ciesz się i wesel, córko Syjonu, * bo przychodzę

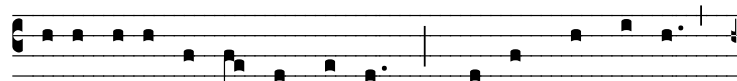

i zamieszkać pośród ciebie.

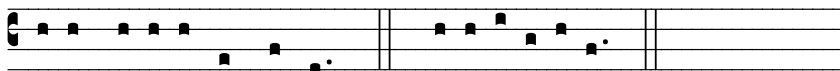
IV NIEDZIELA ADWENTU

Ant.
V a

O

- to nadeszła pełnia czasów, * w której Bóg posłał

Syna swojego na ziemię.

Pieśń I Iz 40, 10-17

Oto Pan Bóg przychodzi z mocą * i Jego ramię dzierży władzę.

Oto z Nim idzie Jego nagroda, * a przed Nim Jego zapłata.

Podobny jest do pasterza pasącego swe stado, * który je gromadzi swoim ramieniem,

Jagnięta nosi na swej piersi, * owce karmiące prowadzi łagodnie.

Któż swoją garścią zmierzył morskie wody * i piędzią wymierzył niebiosą?

Kto zawarł całą ziemię w miarce, † kto ciężar gór zbadał na wadze * i pagórki na szalach?

Któż zdołał przeniknąć ducha Pana, * kto jako doradca dawał Mu wskazania?

Do kogo On się zwracał po radę i światło, * aby Go pouczył o ścieżkach prawa,

Żeby udzielił Mu wiedzy * i drogę roztropności ukazał?

Oto narody są jak kropla wody u wiadra, † uważa się je za pyłek na szali, * a wyspy ważą tyle, co ziarno prochu.

Niczym są przed Nim wszystkie ludy * i znaczą dla Niego tyle, co nicość i pustka.

Pieśń II Iz 42, 10-16

ŚPiewajcie Panu pieśń nową, * Jego chwała aż po krańce ziemi.

Niech śławi Go morze i to, co je napęlnia, * i wyspy razem z tymi, którzy tam mieszkają.

Niech woła pustynia i miasta, * osiedla plemienia Kedar.

Mieszkańcy Sela niech wznosząc okrzyki, * ze szczytów gór niech wołają radośnie.

Niech Panu oddają chwałę, * Jego cześć niech głoszą na wyspach.

Jak mocarz Pan kroczy, * jak wojownik pobudza odwagę;

Rzuca hasło, okrzyk wydaje wojenny, * nieprzyjaciół męstwem przewyższa.

"Długo milczałem, * powstrzymywałem siebie w spokoju,

Teraz jak rodząca zakrzyknę, * będę dyszał gniewem, aż tchu mi zabraknie.

Wypalę góry i pagórki, * sprawię, że wyschnie cała ich zieleń,

Rzeki w stawy przemienię, * i osuszę jeziora.

Uczynię, że niewidomi pójdą po nieznaną drogę, * powiodę ich ścieżkami, których nie znają;

W światło zamienię ich ciemności, * a miejsca wyboiste w równinę".

Pieśń III Iz 49, 7-13

TAK mówi Pan, Odkupiciel Izraela * i jego Święty,

Do Tego, którego osobą wzgardzono, † do budzącego odrazę u pogan, * do niewolnika przemożnych:

"Zobaczą Cię królowie i powstaną, * na twarz padną księżęta

Ze względu na Pana, który jest wierny, * na Świętego Izraela, który wybrał Ciebie".

Tak mówi Pan: "Gdy nadejdzie czas mej łaski, wysłucham Ciebie, * a w dniu zbawienia pośpieszę Ci z pomocą.

Ja ukształtowałem Ciebie i ustanowiłem * przymierzem dla ludu,

Aby kraj odnowić * i rozdzielić spustoszone dziedzictwa,

Aby więźniom powiedzieć: "Wyjdźcie na wolność!", * a "Ukażcie się!" więdnącym w ciemnościach.

I będą się paśli przy wszystkich drogach, * na każdym nagim wzgórzu będzie ich pastwisko.

Już więcej łaknąć ani pragnąć nie będą, * nie porazi ich wiatr upalny i słońce,

Gdyż powiedzie ich Ten, który się lituje nad nimi, * i zaprowadzi do tryskających źródeł.

Wszystkie me góry zamienię na drogi, * a moje gościńce wydzwigną się wysoko.

Oto ci przychodzą z daleka, † oto tamci z Północy i z Zachodu,

* a jeszcze inni z kraju na Południu.

Niebiosa, zabrzmiście weselem, raduj się, ziemi, * góry, wybuchnijcie radosnym okrzykiem!

Gdyż Pan swój lud pocieszył, * zlitował się nad Jego ubogimi.

K. Pan wyjdzie ze swojej świątyni.

W. Przyjdzie, aby lud swój zbawić.

EWANGELIA (wg. Lekcjonarza)

III (IV)

C

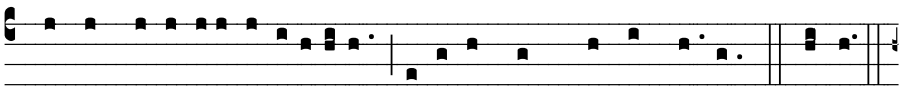
IE-BIE, Boże, chwalimy, Ciebie, Panie, wysławiamy.

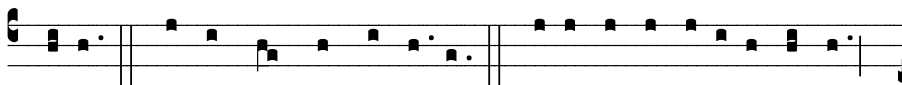
Tobie, Ojcu Przedwiecznemu, wszystka ziemia cześć oddaje.

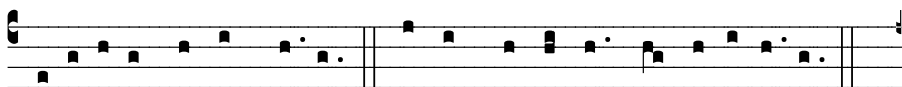
Tobie wszyscy Aniołowie, Tobie niebiosa i wszystkie Moce:

Tobie Cherubini i Serafini nieustannym głoszą pieniem: Święty,

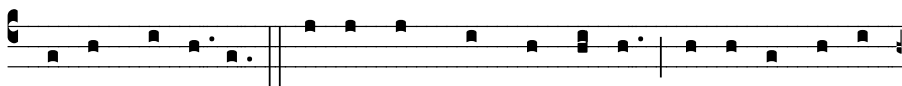
Święty, Święty Pan Bóg Zastępów! Pełne są niebiosa i ziemia

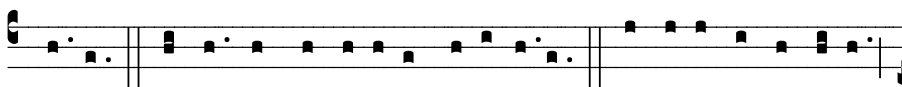
majestatu chwały Twojej. Ciebie przesławny chór Apostołów,

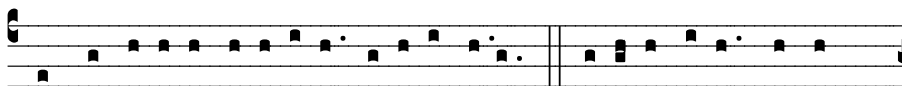
Ciebie Proroków poczet chwalebny, Ciebie wychwala Męczenników

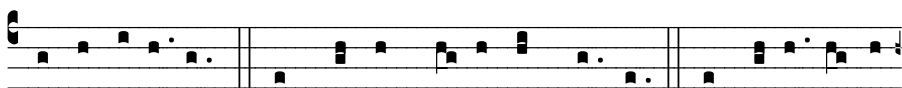
zastęp świetlany. Ciebie po wszystkiej ziemi wysławia Kościół

święty: Ojca niezmiernego majestatu, godnego uwielbienia,

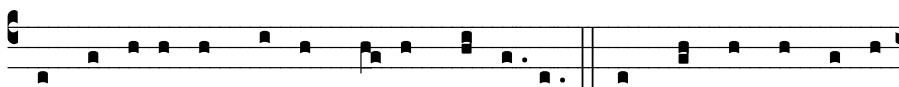
prawdziwego i Jedyngo Twojego Syna, Świętego także Ducha

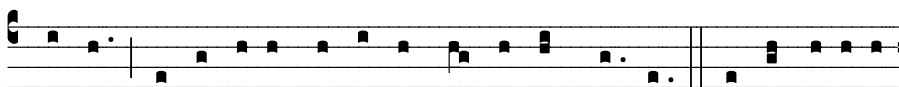
Pocieszyciela. Tyś Królem chwały, o Chryste, Tyś Ojca Synem

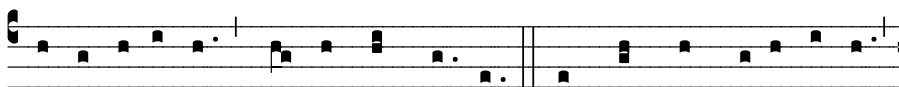
Przedwiecznym. Ty, dla zbawienia naszego biorąc człowieczeństwo,

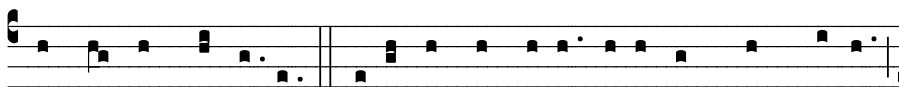
nie wahałeś się wstąpić w łono Dziewicy. Ty, skruszywszy żąłdo

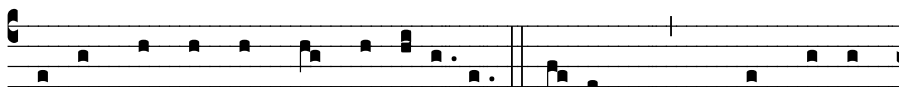
śmierci, otworzyłeś wierzącym królestwo niebios. Ty po prawicy

Boga zasiadasz w Ojcowskiej chwale. Ty przyjdiesz jako Sędzia:

tak wszyscy wierzymy. Błagamy Cię przeto: dopomóż swym sługom,

których najdroższą Krwią odkupiłeś. Policz ich między świętych

Twoich w wiekuistej chwale.

Módlmy się.

Modlitwa I

WSzechmogący Boże, spraw, abyśmy przez dobre uczynki przygotowali się na spotkanie przychodzącego Chrystusa, † a w dniu sądu, zaliczeni do Jego wybranych, * mogli osiąść Królestwo niebieskie. Przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana i Boga, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * przez wszystkie wieki wieków. Amen.

II

WSzechmogący i miłosierny Boże, † spraw, aby troski doczesne nie przeszkadzały nam w dążeniu na spotkanie z Twoim Synem, * lecz niech nadprzyrodzona mądrość kształtuje nasze czyny i doprowadzi nas do zjednoczenia z Chrystusem. Który z Tobą żyje.

III

BOże, Ty widzisz, z jaką wiarą oczekujemy świąt Narodzenia Pańskiego, † spraw, abyśmy przygotowali nasze serca * i z radością mogli obchodzić wielką tajemnicę naszego zbawienia. Przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana i Boga, † który z Tobą żyje.

IV

WSzechmogący Boże, przez zwiastowanie anielskie poznaliśmy Wcielenie Chrystusa, Twojego Syna, † prosimy Cię, wlej w nasze serca swoją łaskę, * abyśmy przez Jego mękę i krzyż zostali doprowadzeni do chwały zmartwychwstania. Przez Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, naszego Pana i Boga, † który z Tobą żyje.

I

B Łogosławmy Pa-nu. Bogu niech będą dzie-ki.

OPRACOWANIE NA PODSTAWIE ANTYFONARZA MONASTYCZNEGO (TYNIEC 1988)
ORAZ LITURGII GODZIN (PALLOTINUM 1988): SŁAWOMIR WITKOWSKI, WWW.SCMC.PL

OŚRODEK LITURGICZNY RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE IM. ŚW. BENEDYKTA
WWW.OSRODEKLITURGICZNY.PL